

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/13/2016
Identifikačné číslo spisu:	3514206909
Dátum vydania rozhodnutia:	09.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3514206909.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: Bc. Q. D., nar. XX. P. XXXX, bytom E., právne zastúpeného advokátskou kanceláriou LAW FIRM, s. r. o., Bratislava, Špitálska 10, IČO: 36 867 209, proti povinnému: Q. S., nar. XX. Q. XXXX, bytom X., o vymoženie 17 276 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 10Er/736/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 09. februára 2015, č. k. 11CoE/156/2014-28, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 24. júla 2014, č. k. 10Er/736/2014-5 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodol tak s odôvodnením, že notárska zápisnica, nie je riadnym exekučným titulom, pretože od počiatku nezodpovedá stanoveným zákonným požiadavkám pre notársku zápisnicu ako exekučného titulu (nesplňa formálne a materiálne podmienky) § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku a § 47 Notárskeho poriadku, keď v čase jej spísania dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška, a preto povinný nemohol realizovať právo uznať dlh. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie oprávnený a súdny exekútor.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 9. februára 2015, sp. zn. 11CoE/156/2014 odvolanie súdneho exekútora odmietol a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s odôvodnením, že súdny exekútor nie je v zmysle § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkom konania a preto nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania. Odvolací súd dospel k rovnakým právnym záverom ako súd prvej inštancie o tom, že predmetná notárska zápisnica nezodpovedá zákonným požiadavkám exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že mu

postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom ako aj tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Navrhol preto rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas, riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení O. s. p. účinných v čase podania dovolania.

7. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dovolanie podal oprávnený osobne do podateľne súdu prvej inštancie dňa 24. apríla 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

9. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

10. Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky ani jedného z uvedených uznesení, preto prípustnosť dovolania oprávneného podľa § 239 O. s. p. nie je daná.

11. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania oprávneného smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p.

12. Podľa § 237 ods. 1 O. s. p., je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

13. Podľa § 237 ods. 2 O. s. p., dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu.

14. Novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku (zákonom č. 353/2014 Z. z.) došlo, s účinnosťou od 1. januára 2015, k vylúčeniu prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam vydaným podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) z dôvodu, že v konaní došlo k procesným vadám uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Preto, ak by v exekučnom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktoré by bolo postihnuté niektorou z týchto procesných väd, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

15. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo teda nepochybne vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania povinného nevyplyva ani z § 237 O. s. p.

16. Keďže prípustnosť dovolania povinného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.